

Ч. 1 (235) Львов, четверг дня 5 січня 1939 (23 грудня 1938) Рок VI.

Орган Лемковского Союза

Выходит в каждый четверг

Редакция и администрация в Крыниці. — Адрес „Лемко“ Крыница.

Слідуюче число появит ся дня 19. січня 1939 року.

С ПРАЗДНИКОМ РОЖДЕСТВА ХРИСТОВА СЛАДАМЕ ВСІМ ПРЕНУМЕРАТОРАМ, ЧИТАТЕЛЯМ, СОТРУДНИКАМ И ПРИ-
ЯТЕЛЯМ ЩИРЫ ЖЕЛАНЯ „ВЕСЕЛЫХ СВЯТ“ И ВСЬОГО ДОБРА И СЧАСТЯ В НОВОМ РОЦІ.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ „ЛЕМКА“.

Пренумерата в краю:

30 грошей місячно.
80 „ кварталъно,
1.50 „ полрочно,
3 зл. рочно

В Америкѣ: 1 дол. рочно.

В Чехословакии:
2 кор. місячно, 10 кор. полрочно,
20 кор. рочно.

Цѣны оголошень:

Цѣла сторона 120 зл., $\frac{1}{2}$ сто-
роны 60 зл., $\frac{1}{4}$ стороны 35 зл.
 $\frac{1}{8}$ стор. 20 зл., $\frac{1}{16}$ стор. 10 зл.;
оголошенья малы за 1 мм. 20 гр.
в текстѣ 30 гр., перед текстом
40 гр. При місячном и долѣшом
оголошенью значна знижка.

Контѣ чековѣ Нр. 404.155.

Христос Раждает ся!

На небі засіяла перша звѣзда. То знак, же
начал ся Святый Вечер. Чудесна, свята ноч,
котра напояняє наши души тишином, котра аж
наибольше сухы сердца розгрѣват чувством
правдивой любви.

В тоту ноч стають в памяти перши дѣтячи
часы, коли то с нетерпѣнем ждали мы, аж о-
творят ся дѣвери и укаже ся в них тато со сно-
пом овса и вязанком соломы и привитат нас
словами: „Помагай Бог на счастье, на здоровье,
на тот Новый Рок!“.

Незабыты дѣтячи вспомины, коли вірило
ся, же в тоту свѣту ноч бесѣдуют звѣрѣта люд-
ским голосом и коли найрягало ся цілу „силь-
ну волю“, шобы не заспати, прийти на час
до церкви на „Всеночне“ и сказати своим зна-
комым: „Христос Раждает ся!“ Килько то сча-

стья, килько радости містит ся в тых дѣтячих
вспоминах!

Роки проходят, а с ними появляють ся всі-
лякы розчарованя, терпѣня, згрызоты. Вмѣсто
любви очи сверкають злѣбом, слова стають ся
терпки, долони затискають ся в пястукы. И лем
на одну ноч, студену грудневу ноч в глубинѣ
наших душ и сердец стаемя ся знова дѣтьми,
стаемя ся добры и довірчивы, на одну ноч ста-
емя ся всі любячими братами, бо для нас всіх
довершило ся той ночи чудо в вифлѣвском
вертепѣ.

На тоту одну ноч всі мы, так богаты як и
бѣдны, чуемя ся равны, бо для нас всіх засіяла
на небі перша звѣзда, всі одинаково ділиме ся
просфором и сладаме собі желаня.

В тоту ноч побратаня и соединеня во всіх

сердцах панує радость. Всѣ старають ся, шобы
не было самотных, не было смутных, Богатыи
старають ся помочи бѣднѣйшим, шобы всі были
веселы и свободны от згрызот в тоту свѣту ноч
Христово Рождества.

Пришол на свѣт Месия, явил ся вселенной
Бог-Человѣк, шобы спасти человѣческий род
и зазыват нас всіх до згоды, любви и жертво-
любия. Наслѣдуєме его Божественне житє и
жнѣєме согласно Его святой науцѣ.

Нехай в том Новом Роцѣ не розлучит на-
ших сил нияка звада, нияка злость, нияка не-
нависть, а втотчас запанує на землѣ правдиве
счастье и радость, втотчас возрадуют ся также
небеса и Христос-Спаситель Свѣта, Котрый в
тоту свѣту ноч раждает ся!

5976
14.12.60 (1938)

На землі мир...

Наближат ся Святий Вечер. В п'ятницю, як появит ся заря на небі, засядеме всі до святой вечері, бажаючи собі взаємно всього доброго. С праздниками кончит ся также старый рок, а с ним приходит ся кождому с нас поробити обчислення, як прожили мы минувший рок, што мы в нем зробили и яким он был для нас.

Нехайже меже тума желаньями не бракне также и „Лемка“, котрый приходит до Вас. Любы Читателі со щирима словами: „на счастье, на здорове, на тот Новый Рок. Най здорово буде в хаті и богато в stodолі, стайні и коморі!“.

А коли тепер ест также час на обчислення, то хочеме ту пару слов сказати. Уж пятый рок доходит до Ваших стріх „Лемко“. Початково принятый хоц як, с роками здобыват собі чим раз ширши круги читателей серед лемковских сел, положеных по обох сторонах Карпат.

Каждого дня достаеме численны замоелення так с наших як и закарпатских сел. Тоты листы сут милы, бо они доказуют, до чого стремят наши села. Не бракуе также дописей с сел, котрых на жаль часто не можеме поміщати. В дописах належит унимати справы с точки загального добра.

Можна писати о том, што болит село яко цілость и якы сут его жадања, не можна однак описовати своей власной біды, чи кривды, вырядженой через сусіда, бо такы справы надают ся до суду, а не до газеты.

Также надсыланных нам вершиков поміщати не можеме, бо они на загал сут барз слабы. Писане вершиков, то справа тяжка и не каждый потрафит вершик написати. Прото радиме, штобы не силити ся на вершикы, а писати звычайном мовом, притом тримати ся того, штобы писати просто и щиро, так як сердце дыктуе, втотчас выпаде того найліпше.

Хыбом всіх дописей ест того, же сут за долги и звычайно каждый, кто пише, просит, штобы нич не счеркнути, ани не змінити с того, што написал. Ест того неможливе, бо газета

ест мала и одной справі не може посвятити дуже місца. Зрештом часто сут выписаны такы річи, котрых цензура могла бы не перепустити, а трафят ся аж и так, же если бы помістити допись в цілости, то мог бы быти дописчик потягнений до судовой отвітственности.

Видиме с того, же с тым всім має редактор дост клопоту. Если отже не помістил Вам того чи другого, то му ныні при Святѣм Вечері выбачте.

Стараме ся, штобы читатель в газеті нашол передовсем того, што ест ему найпотребнійше, а именно поміщаме много артыкулов и рад господарских. Уважаеме, же тым можеме поднести добробыт наших сел, а если бы посчастлило ся нам усунути біду с села, то каждый мусит признати нашу роботу за користну. Робота та не ест обчислена на розголос, она ест трудна, бо не легко зашмарити людям все то, до чого прывыкли от дитячих літ и приняти новы способы веденя сельской господаркы, але мы ся тым не зражаеме, бо знаме, же служиме доброму ділу.

Шириме щире зерно згоды и любви, заохачаме до труда, просвіты и организации села и стремиме до того, штобы запановал: на землі мир...

Дивна згода.

Знаме вшиткы, же брата наши по тамтой страні Карпат, то руснакы, такы самы як и мы и же свой родный язык и свою крайну называють рускыма.

Тото знаме так певно, як и того, же в день світит сонце, а в ночи звізды, бо на одно и на друге от віков смотриме, а с братами нашими из за Карпат от віков через меджу бесідуеме. Знае тото и история, знают о том всі народы чужы и далеку, як американы, италияне, англичане и другы, не знат лем о том Берлин и Москва. Якаси дивна згода меже нима.

Послухайте лем радио! Недавно с Мукачева, Ужгорода, Свалявы и Хусту надавало кошицке, (втотчас ище чешко-словацке) радио восторжены промовы народных представителей Прикарпатской Руси.

Чули мы, як тысячи народа манифестовали свободу и голосили славу Карпатской Руси и ей вождей. Цілый світ заговорил о отрождении и воодушевлению карпато-русского народа. Аж и німецке радио заговорило початково о Карпатской Руси.

Лем одна Москва от початку як бы стыдила ся того слова. Лем часом, несміло, полусловами советскы радиостанции споминали о какой-си краині, або и просто Україні, котра лежит гдеси далеко в незнамом карпатском краю.

Тепер Берлин открыл за Карпатами Украину. Руску Карпатску Крайну перекрестили в Берлині на „Карпатську Україну“, с котрой німецка рука має сягнути аж далеко за Дніпр. Всі німецкы радиостанции кричат на цілый світ Божий, же народил ся новотвор Карпато-Украина.

Помагают им — зрозуміла річ — наши украинцы и несчастны днескы, безвольны чехы. Цілый світ однак называет дальше обездолену Карпатску Русь ей историчным именем.

Лем в советских радиях советскы бабы-спикеры разом с Берлином скречут дальше вопреку цілому світу и цілому закарпатскому народу, же там в Ужгороді, Хусті, Сваляві и на Маковици лежит Закарпатска Украина! Дивна згода!

НІМЕЧЧИНА ЗАЖАДАТ КОЛЬОНИИ.

Сподівають ся, же Німеччина в найближних днях зажадат официально и рішительно кольонии от Англич. Со справом том має быти звязанный выїзд до Лондына адютанта Гитлера, капитана Видемана. Газеты німецкы пишут, же Англича мусит раз высказати ся ясно, чи хоче боронити до послідных сил своего монополитичного торговельного положеня, чи тыж згодит ся добровольно поділитися своим торговельными впливами с Німеччином.

ПАСТУШОК.

Далеко от села, при выгоні стоял деревяный, старый крест, збутвілый от споду и подпертый паликами.

Стоял сам и здалека видно было почорніле от вітру и слоты дерево его рамен. Одно рамено перехылило ся ку землі. Коло него увили собі гніздочко птахи, котры своим спіесм славили Распятѣм Иисуса Христа, прибитого до креста.

На кресті висіл Христос. В літі пражило его сонце, осенью лял на Него дождж, сікучи его по руках и ногах, с котрых одна тріснула и звисала ку землі. В зимі вітер сыпал на Него снігом, засыпуючи ему широко отворены очи. Не знати, чи різбар выжолобил слезы на лица Христа, чи тыж жолобки повстали от долгих осенних дожджей, дост, же с очей світлих, широко открытых, добрых, полных прощения и милосердия, плынули слезы узком струйом по лица.

Рідко кто заходил на тото місце коло креста. Часом похылит голову перед Распятѣм пастух, частійше однак взнесе ку Нему очи перебігающий рогач и заяц, або сяде на его рамени птах.

Крест валил ся... С каждым роком хылил ся он чимраз больше ку землі, а с ним хылил

ся также Усус Христос, завішений на кресті. От давна никто не вішал на нем вінка с полевого квітя, ани не приходил помолити ся у ног Спасителя.

Гвоздь, на котром передом вішали вінкы с квітя, тепер заржавіл и был покрытый паутином. Наконец, аж и птахи опустили свои гніздочка и перенесли ся в безпечнійше місце, як бы боячись, же крест не опре ся вітрам, повалит ся, а с ним розвалят ся их гнізда.

Аж одного дня ожило все коло креста на выгоні. Малый пастушок пригнал ту кырдель овец. Сирота, горбатый, с котрого сміяли ся всі и часто били его ровесники. Пастушок, нелюбленный и высміянный через людей, тым больше привязал ся до своих овечок, котры были его одынокыма и щирима друзьями. Он бесідовал с нима, як с людьми, а они старали ся розуміти его и отвічати ему веселым беком.

Пастушок сторонил от людей, сторонил от товаришей, котры часто сміяли ся с его каліцтва. Несчастный вид представлял собом пастушок. Волосы на голові руды, лице бридке с задертым до горы носом. С уха текла ему злобонна рона, шия обложена ропіючими шкурофулями, все то робило с него вид подобный радше до гниющего кусника мяса, чим до существа, сотвореного на образ и подобие Бога.

Сліпый на одно око, покрыте більмом, на

скривленных англицком хворотом ногах, был образом великой кривды, яку грішний человеческий род мог вырядити бідной невинной сироті.

Бідный сирота втікал о восході сонца с хаты своего газды и вертал аж поздно вечером, штобы сейчас зашити ся в кути стаенкы для свец. Там, притуленный до одной с овец, засыпал счастливый, же не докучат ему никто.

Часто плакал он потихы, а малы ягнята, лакомы на соль, злизывали с его лица потоком плывучи слезы. Нераз боль розрывал ему груди и глухы йойкы добывали ся со стаенкы. Але бідным сиротом никто ся не интересовал, никто не спросил его о причину плачу, никто не потішил, ани приголубил его.

* * *

Того дня пастушок загнал свое стадо на выгон коло креста. Посмотріл на крест, на Распятѣ, на его оторвану ногу, на почорніле от вітра тіло... Смотріл ему долго в очи и змилосердил ся над дольом Спасителя.

Пастух нашол першого приятеля, котрого доля не была ліпша от его власной. Очи загмлили ся слезами и он упал на коліна и долго, долго молил ся до забытого через всіх Распятѣм Спасителя.

От того часу Христос не был уж сам одынокый. На гвозді, вбитом в крест, висіл все ві-

Служителі Церкви, чи політики.

От Грибова доносять нам: Бывший Апостольский Администратор для Лемковщины бл. п. о. Др. Масцюх осадил на парохии Фльорынка священников-монахов. Душичок гр.-католицьких там не дуже, але за того великий хотар и красний парохияльний ґрунт, отже и священникам-монахам живе ся не зле.

Монахи мали за задачу своєю миссионерскою діяльністю навертати тых, што свого часу перешли на православие.

Початково здавало ся, же монахи не знают нич лем Бога и віру и же, як то гварят — не знают и до двох зраховати. Народ и сусіди вірили, же монахи будут лем трудити ся для спасеня душичок.

Показує ся однак иначе. Дотепер монахи не навернули ани одной души до гр.-кат. віры. Ні, Боже заваруй, того оставили на погодивше, а тепер они робят, што пильніше. Ро-

бят на гвалт велику Україну! Передом цукорками и солодкыма як медовник словечками, тайно, подступно и скрыто, ведля всіх правил облести, вкрадали ся в душу сельской молодежи.

По одному, по двоє, притягали до себе так, як то всяди робили українофильскы агитаторы на нашой Лемковщині. Многы наши хлопцы и дівчата дали ся збаламутити. Взяли их на теплы словечка и они забывают уж на гріх и ганьбу, свой руский род и имя.

Мы рускы хлопы лемкы остерігаєме „пан-вітчиків“ - монахов, же не будеме терпіти той заразы, яку сіють меже нами. Не хочеме сварок и биток, як то робили свого часу українофильскы егомості по наших селах. А як не поможе наше остережене, то будеме глядати иншой рады.

Хлопы - лемкы.

Має и Франция свою „Украину“.

Німеччина не лем у нас творит „самостійну Україну“, але пробує того зробити и во Франции, користаючи с того, же в одной провинции, а именно в Бретании язык рижнит ся кус от загально французского. На разі в Бретании єст недуже „самостійников“ бо всього на-зберало бы ся може якы три десяткы, але мають они свою газету „Брейц Атао“ и хотят одділити ся от Франции.

В Рені судили двох проводыров бретон-

ских „українців“, або, як их там называють „автономистов“: основателя национально-бретонской партии и редактора газеты „Брейц Атао“.

На суді они показали ся щиры, не меньше от наших „самостійников“. Они сказали, што лем часово годят ся с Франциом, с ей правительством и арміом, бо их цілю єст утворити с Бретании одділну державу, котра буде говорити с Франциом, як равный с равным.

Лічнічи ярины.

Наш вік зробил переверот в принаимано поживы. Коли давнійше всі уважали, же основном поживе єст мясо, сильны росолы, яйца и т. д., от котрых звичайно в старшом віку хворіли люде на катары жолудка, артритизм, почки и печенку, то тепер чим раз больше появляются на столах ярины.

Досліды, роблены долги літа через лікарей, выказали, же многы ярины сут не лем поживным и смачным кормом, але мають также лічнічи свойства и помагают на численны хвороты.

На перше місце серед лічнічих ярин виступат чеснок. Єст он добрым средством против червонки (дизентерии), а настойкы чеснока на спирті діють успішно при грудных

нож с полевых цвітов. Спорохнілы части рамен замінив он новыма, а оторвану ногу злучил он як мог с тілом. Он вдивлял ся цілыма годинами в Распятото за людскы гріхы и здавало ся єму, же Исус усміхат ся до него и смотрит на него так ясно, тепло и милосердно...

Пастушок грав Христу на пицалці рижны пісні, штобы Исусу не нудило ся Самому на поли, а коли западающе сонце крыло ся за горы, кланял ся єму низко и прирекал вернути слідуемого дня.

Пастушок тужил за крестом и часто в теплы літны ночи выходил со стаєнки, ишол на выгон и там сідал при кресті, цілючи и обнимаючи спорохніле дерево долго, долго. — Плакал и тепер часто. Плакал тихенько со счастья и знал, што находячий ся коло него Исус слышит его плач и забере го незадолго до себе.

Так минула яр, літо и осень. Пришла зима, страшна зима, одна с тых зим, котры люде памятают долги, предолгы літа.

Исус на выгоні остал сам оден. Мороз и вітер докучали єму страшно. Спорохніле дерево креста тріщало и здавало ся, же крест уж уж повалит ся. Коло Распятя кружил сніг, засыпуючи вічно открыты, добры очи Спасителя.

Пастушок, пересіджуючий тепер в стаєнці при своем стаді, тужил сильно за „Своим При-

ителем“. Тужил и терпіл от того, же крест мерзне на морозі. Плакал уж тепер не над своим, але над его дольом. Як же мусит быти там зимно, як страшно студено. Певні єму знова вітер оторвал ногу, на котрой звисли цомплі леду, певні єму задуювка засыпала очи, колячи як иглами широковы открыты повікы. И тот мороз... и тот страшна задуювка.

Аж в Святый Вечер, коли морозный вітер дул снігом як збішений, рудый пастушок встал со своего выгрітого овцами вырка и пустил ся в сторону выгона. Никто го не задержал, бо никто не хотіл видіти его при столі. Забыли о нем всі. Кусники хліба, шмарены ведля обычая овцам, старчили ледво, штобы мог ся ним поділити с маленьким ягнятом.

С села доходил звук веселых коляд... и пастушок почув ся сам, страшно сам. В душі его зродило ся непереперте желане увидіти Исуса Христа. Котрому там, на выгоні, горше было ище, як єму в стаєнці.

Вышол со стайні. Здалека чути было брехане собак и спів коляды. Пастушок ишол против вітра, западал в заспы, подносил ся, знова падал и ишол, не чуючи морозу, ани не боячи ся смерти. Ишол наперед и шептал: Загрію Тя... Загрію Тя Боже и не будеш чути студени! Возму Тебе до ставкы, меже овечкы и знова

хворотах и при гоїню ран. При подагрі, артритизмі, гостци повинны люде їсти каждого дня стручок чеснока.

Таксамо старши люде почуют отраз по чесноку меньше тиснене кырви и облегчене. Чеснок розвареный в молоці уважают за одынокое средство против солитера, котрого позбыти ся єст не так легко.

Чеснок має однак неприятный запах. Штобы позбыти ся того запаху, треба по сідженю чесноку жевати сурову петрушку и выполокати уста соленом водом.

Бандуркы рекомендуют лікары їсти при цукровой хвороті.

Селеры привертают силы старшим мужчинам, а при ломаню ног належит ноги мочити в выварі селеров.

Капуста вскріпляет цілый организм.

Шпинат повинно ся їсти при загальному ослабленю, так первном як и физычном и при малекровию.

Салата с листья цыкории очищают кишкы и жолудок и надає скорі білу краску.

Горох, бобы, физола и сочевица мають много білка и сут ліпшим кормом от мяса. Вывар с листья и насіня бобу помагат при каменях почковых.

Як с того видно, єст много таких ярин, котры не лем вполне заступають мясо, але сут от него здоровши. Для газды, котрый має свое поле, легко єст придбати такы стравы, котры сохранят его силы до старости літ.

Св. Отец хоче умерти при звуках дзвонов его родного села. Папа Пий XI. уродил ся в Десно, маленьком селі, положеном в полн. Италии, недалеко Медиолана. Найкрасшим воспоминаном его дітячих літ єст гул дзвонов при місцевом костелі. На его порученє передано біте тых дзвонов на грамофонны пластинкы, котры переслано до Ватыкану. Папа Римский слухат часто біте тых дзвонов со зворушенем. Недавно высказал он желане, штобы в день его смерти дзвоны с Десно били так, як били они в день его уродин.

будеме разом, знова буде нам обом добре и весело так як передом.

Наконец дойшол до креста. По обледілых паликах достал ся до рамен креста и с великим напруженем сил оторвал Распятє от креста, пак сосунул ся по дереві на землю. Притулился устами до груди Спасителя, ростер єму ноги и огрітого сховал до пазухы под овечий сердак.

— Буде Тобі тепло Исусе тепер, тепло... И с того счастья зробило ся єму солодко и сонно так, як николи дотепер на світі.

Сіл собі на дручку под крестом, а обнявши Распятє Исуса сильно, сильно як мати дітину, ціловал его и тулил до себе и чул, же счастье розрывает єму груди и сердце.

Здавало ся єму, же находит ся в якомси мягком пірю, так білом як сніг. Было му тепло и был рад, бо чул, як тає на его грудях лед с замерзеного Распятя. Счастливыи посмотріл ище раз на крест, притулился сильнійше до себе Исуса и шепнул: „Загрію Тя Боже, тепло Ти ту буде“ — и заснул.

Снігова буря утишила ся. С неба летіли лем великы плахты білого, мягкого снігу, котры як бы одіялом накрыли тіло лежачого пастушка, котрого душа разом с ангелами співала в небесіх Новорожденному: „Вселенная весели ся“...

Што чути в світі и в краю

Бандити обрабовали и вышмарили с поїзда купцов. На двох купцов напали в поїзді недалеко стайції Гальяц в Румунії бандити и по зрабованю им сумы 300.000 лей, вышмарили их с ідучого поїзда. Один забил ся на місці, а другий боре ся со смертю.

Землетрясеня в Турції и Новой Зеландії. В місті Киршеир в Турції дало ся відчути сильне землетрясенє, от котрого розвалило ся 16 новопобудованих домов. От якогоси часу и в Новой Зеландії даєт ся відчути трясєня землі, а недавно в полудневої Зеландії трясєня было барз сильне.

Нова зізвезда совєтского Г. П. У. Заступником начальника Г. П. У. Берин именовано Меркулова. Єст то оден с молодших агентів Г. П. У. и до недавна занимал неважний уряд. Аж в послідном часі поручано єму чим раз важнійши справы, аж тепер добил ся важного уряду, заступника начальника Г. П. У.

Засуджений на кару смерти за розвідку (шпїонство). Войсковий окружний суд в Кракові засудил на кару смерти Владыслава Вальяшка, урядника за того, же был он розвідником (шпїоном) одной с сусєдних держав. Вырок виконано 15 грудня.

Над Балтійським морем сніжны замети. Остры морозы, яких не было от памятной зими 1928/29, стисаули знова цілу Польщу и цілу Европу. Над берегами Балтійского Моря, а также на Поморі упали глибокы снігы, котры доходят до 1 метра. В многих місцах сніг поробил высокы замети, утрудняючи комуникацію.

Найсильнійши однак морозы нутє Росія центральна, где морозы доходят до 51 градусів ниже нуля. Остры морозы сут также в Німеччині, Англії, Італії и Румунії.

„Линия Сталина“ закончена. Линию укріплєнь западных границ Совєтской Росії называють „Линиом Сталина“. Недавно командуючий червоном арміом на Україні Тимошенко выголосил доклад в присутности Ворошилова, Сталина, Молотова и Калинина и заявил, же „Линия Сталина“ єст закончена. При роботах в цілі укрєплєня западных границ Совєтов робило 900.000 людей через 3½ року.

Чехия усуват также жидов. Правительство чехословацке усунуло всіх жидов-учителей, яких учили в школах с німецьким языком научаня.

Арабы знова штрайкуют. На мурах міста Єрусалим появила ся отозва проводыра арабских повстанцов, проклямуюча генеральний штрайк яко протест против войсковым заряджєням Англії.

Желізнодорожний мост под Акко єст поважно ушкодженый. На арабскы села наложено контрбуцію, бо англицкы войкы нашли в полночной Палєстині мины. Войсковий суд в Єрусалим засудил одного араба на кару смерти, а двох инших на кару вязниці.

Франция вооружат ся. Сейм во Франції прийняв бюджет на 1939 рок. В бюджеті том фигурує сума 27 миллиардов франков, перєзначєных на армію и вооружєня.

Волкы нападають на села. Через морозы и недостаток поживы в лісах, волкы опустили подгорскы лісы в пов. турчанском и появили ся цілыма кырделями коло людскых осель. Помимо присутности пару пастухов волкы шмарили ся недалеко села Рыков на гнанє стадо овец и погрызли пару овец, помимо оборо-

ны их через пастухов. Аж коли надбігли хлопцы с села, потрапили отогнати зголоднілы волкы.

Также в полночно-всходных повітах Волинии появили ся масово волкы, котры подхоят до осель и порывають овцы и худобу. Коло села Білашовка волкы порвали 3 штуки овец и утекли до ліса. В пов. сарнецьком волкы напали на хутор и загрызли 12 овец, 2 псы и 1 коня, а боронячого свое добро газду волкы погрызли небезпечно.

Кырделі волков переходят до Польщи со стороны Совєтов.

Як оден брат стал ся отцом другого. В Англії недавно повінчал ся оден брат с матєрю, а другий с єй дочком. Шлюб обох братов отбыл ся одночасно и стягнул до костела много знакомых, котры оповідали собі весело о том, як то тепер оден брат стал ся тестєм другого.

Загобил 90 тысяч корон, лежачи в постелі. В Копєнгадзі (в Данії) оден шофер захворіл и мусіл лежати в постелі. Шофер занимал ся живо спортом и лежачи дома слідил точно за результатом спортовых заводів, притом грав так счастливо, же выграл 90 тысяч корон.

Реформа рольна на Мадярщині. Министєр рольництва на Мадярщині гр. Мих. Телекы на засіданю Союза властителей великих маєтков, представил проект реформы рольной яку намірят перепровадити мадярске правительство. Парцеляции подпадут в першу очередь грунты неуправлены и зле загосподарованы, а также маєткы, котрых властителями сут чужинцы.

Затопил ся в морі великий самолет німецький. Великий розголос здобыл собі лет німецького самолета „Кондор“ с Берлина до столицы Японії Токіо. Побил он рекорд. Але не посчастлило ся єму на поворотном пути, бо летячи с Токіо до Берлина мусіл он осісти на океані около островов Филиппин. В коротком часі затопил ся. Обслуху и 1 пасажира уратовано.

Смерть на вість о сконфискованю маєтку. Незвычайний случай наглої смерти мал місце в одной родині жидовской. Жиючий в Теплиц, місцевости положєной в Судетах 61-літний Й.

Чи дали вы уж лепту на зимову помоч для безработных?!

Памятайте о зимовой помочи для безработных и их дітей!

Гирш и єго 44-літня жена умерли наглою смертю одночасно на вість о сконфискованю их маєтку в Судетах.

Жнива в Австралії. Тепер, коли у нас єст студєна зима, на полудневої части земского гльоба єст літо. В січні, коли у нас потискають найсильнійши морозы, в Австралії, Чилє и Новой Зеландії припадат час жнив. Кус погодивше, бо в марті отбывають ся жнива во Всходных Індиях и в Горішном Єгипті. В квітні припадають жнива в Долішном Єгипті, на Кипрі, в Сирії, Ірані, Малой Азії и на Кубі. На май припадають жнива в Альжирі, Серєдущой Азії, Японії, Тексасі и на Флєорйді.

Торговля шматами. За 8 місяцов 1938 року привезєно до Польщи 123 тысяч сотнаров шмат за суму 145 миллионів злотых. Шматы тоты, то переважно волняны и баволняны отпадкы. Западные державы щадят много на шматах и отпадках. У нас справа тота єст не сорганизована, притом у нас населєнє здєрат праві цілковито одеж и отпадкы и шматы мають уж невелику вартость. Помимо того в каждой хаті найде ся дост шмат, котры мы вышмаряє вмісто их продати и мати с того доходы.

Красный звичай. В Бретонії, во Франції, єст много красных звичаєв. Оден с найкрасших єст такый: Коли помре мати немовляти, то всі жєны того села щают ся прибраныма матерями сироты. Они олекують ся и виховують сироту як власну дітину.

Уж вышол с друку богато иллюстрированный КАЛЕНДАР „ЛЕМКА“ НА 1939 РОК.

Ціна одного калєндара разом с калєндарем стінным выноєит 50 грошей.

При замовлєню 5-ох штук даєме 20 процент опусту. — Калєндар тот повинен найти ся в каждой лемковской хаті. Читатель найде в нем интересны оповіданя и цілий ряд статей о ведєню сєльського господарства в горах. Єст он отже потребном книжком для каждого, кому лежит на сердци добро своей родины и дітей. Прото понагляйте ся с замовлєнем калєндара Лемка на 1939 рок!

Комунальна Каса Ощадности Повіта Краковского в Кракові

Рок основаня 1882.

ЦЕНТРАЛЯ КРАКОВ, УЛ. ПИЯРСКА 1.
тел. 115-97, 131-73, 101-03.

Отділення: КРЫНИЦА, тел. 112.
ВЕЛИЧКА, тел. 6.

Всі поручєня входячи в область банковости.

ПОРУЧєНЯ ДЕВИЗОВЫ
ПОРУЧєНЯ БИРЖОВЫ
СХОВОК АВТОМАТ.

СУМА ВКЛАДОВ ПОНАД 35.000.000 ЗЛ.
МАЄТОК ВЛАСНЫЙ ОКОЛО 6.000.000 ЗЛ.

БЕЗОПАСНОСТЬ.

ДОБРЫЙ ПРОЦЄНТ